

<http://physicsweb.org/article/news/10/8/21>

2006/08/31

تشدیدگرها ی نانولوله‌ای از مرز - گیگاهرتس گذشتند

یک گروه فیزیک‌پیشه در ایالات متحده تشدیدگرها یی از نوع سیستم نانوالکترومکانیکی (نیمس) [1] ساخته اند که تشدیدها ی مکانیکی بی با بس آمد بیش از 1.3 GHz دارند که با خود تشدیدگرها آشکار پذیر است. این تشدیدگرها بر اساس ساختارها ی کربن نانولوله (سی‌ان‌تی) [2] اند و در دما ی اتاق و فشار جو کار می‌کنند.

این ویره‌گری‌ها کنار هم، یک ی از هدف‌ها ی مهم رفتار تشدیدی در نیمس‌ها را بر می‌آورند [3]. تشدیدگرها ی قبلی ی سی‌ان‌تی به بس آمد تا 200 MHz محدود بودند و نمی‌توانستند در دما ی اتاق کار کنند.

این نیمس (که آن را الکس زتل [4] و هم‌کاران ش از دانشگاه کلیفرنیا در بزرگی [5] و آزمایشگاه ملی ی لائنس بزرگی [6] بار آورده اند) یک آشکارگر جرم بسیار حساس (با تفکیک g^{-18} ، یعنی آتوگرم) هم هست. سنجش جرم در مقیاس آتوگرم را اولین بار هژارد کریگ ھد [7] و هم‌کاران ش از دانشگاه کرنل [8]، در 2004 نمایش دادند. کریگ ھد با استفاده از روش‌های لیزری تغییرات بس آمد تشدید تیغه ی یک نیمس را مشاهده کرد. پژوهش‌گران بزرگی به تفکیک جرم بهتری نرسیده اند، اما در سیستم آن‌ها خود آشکارگری ی الکتریکی به کار می‌رود و نیازی به لیزر نیست. به همین خاطر این طرح برا ی بار آوردن حس‌گرها ی بسیار حساس شیمیابی و زیستی مناسب‌تر است.

به گفته ی نیکلای لاوریک [9] (یک متخصص حس‌گر و نانوفناوری در آزمایشگاه ملی ی اک ریچ [10] در ایالات متحده) تشدیدگر بزرگی گام مهمی به سوی بار آوردن این حس‌گرها است. لاوریک به فیزیکس وب [11] گفت سی‌ان‌تی‌ها از نظر بار آوردن آشکارگرها ی جرم بسیار نویدبخش اند، چون می‌توانند در

آرایش‌های بسیار کوچکی حتا در مقیاس ملکولی خود سامان یابند. در واقع لاوریک معتقد است احتمال زیادی هست که با سی‌ان‌تی‌ها بشود به یک هدف مهم دیگر در آشکارگری ی جرم (حساسیت زیتوگرم، یعنی g^{-21}) هم رسید. تشدیدگر پرکلی شامل یک سی‌ان‌تی است که بین دو الکترود چشم‌هه و در رو روی یک زیرلایه سیلیسیم قرار دارد. بخش میانی ی این نانولوله می‌تواند روی نرده‌ای شامل الکترود دریچه نوسان کند. گاف بین چشم‌هه و در رو 300 nm، و گاف بین سی‌ان‌تی و دریچه 200 nm تا 500 nm بود. این تشدیدگر با اعمال یک سیگنال موج رادیویی به دریچه به کار می‌افتد. یک سیگنال حامل (که بس آمد ش اندکی با بس آمد سیگنال راه انداز فرق دارد) به در رو اعمال می‌شود و چشم‌هه را با استفاده از یک تقویت‌کننده می‌پایند. سی‌ان‌تی‌ها را، هم خالی و هم وقتی آن‌ها را با فلزی مثل ایندیم پوشش داده بودند به کار آنداختند. این پژوهش‌گران با استفاده از دو روش مختلف برای سنجش ویژگی‌ها ی تشدیدی ی نیمس‌ها توانستند تعداد و تحرک حامل‌های بار اضافی بی که بر سی‌ان‌تی‌ها جمع شده بودند را هم تعیین کنند.

- [1] nanoelectromechanical system (NEMS)
- [2] carbon nanotube (CNT)
- [3] Physical Review Letters **97** 087203
- [4] Alex Zettl
- [5] University of California in Berkeley
- [6] Lawrence Berkeley National Laboratory
- [7] Harold Craighead
- [8] Cornell University
- [9] Nickolay Lavrik
- [10] Oak Ridge National Laboratory
- [11] PhysicsWeb